

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 5.—Núm. 203.—Diumenge 3 de Juliol de 1904

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrecs públichs; volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organiació interior de nostra terra; volém que catalans sian los juegues y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia'ls plebs y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forsova presti servei tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Segueix la comèdia

Ha tornat lo ministre que té'l nom més llàrh. Aquests viatges sembla que s'han fet de moda. *Hay necesidad de compenetrarse* y, efectivament, ho posan en pràctica això de la compenetració d'una manera especialíssima. Se presentan, sermó de un president, resposta d'un ministre, altre sermó d'un president y altre sermó del ministre; aquest últim se retira acompañat fins al segon o tercer replà de l'escala per una colla de personatges, y abur, cap a oïr y pronunciar un'altra colla de discursos y respostas y... ja estèm *compeñetraos*.

L'home se'n torna cap a Madrid havent promès trescentas coses sense cap intenció de cumplirlas y, per consegüent, sense haver casi comès cap pecat y *aquí paz y después gloria*. Paraulas, no més que paraulas... com diria aquell célebre príncep de Dinamarca.

Alguns d'aquests viatjants de la política, entre ells lo ministre que ara acaba d'anar a fer felissos als barcelonins, van introduint certes modificacions. Ia no prometen fer les coses aixis com aixis; ja's posan a discutir sobre la conveniència de las peticions que convé sempre que estiguen d'acord amb les necessitats y interessos de totes las províncies; ademés e necessari estudiarlas molt y molt per poguer definitivament resoldre, dins de tres o quatre segles, sa implantació.

Aquest és lo cas que, com a variant, havèm tingut ocasió de coneixer en la visita del ministre al Foment de Barcelona. Se tractava del celeberrim projecte de *Zona neutral*, una espècie de megateri que ningú ha vist més que demunt de las cobertes dels llibrets de fumar y que segurament no's veurá mai en cap més lloc, y diu lo ministre que sí que convé molt estudiarla. Es a dir, que al cap de cinc anys de parlarne encara resulta que s'ha d'estudiar y això que ha estat una porció de vegadas a punt de ser llei; en quin cas, donchs, s'hauria concedit sense saber absolutament en què consistia! Que, en canbi, las admissions temporals si que eran molt convenientes però que s'hauria de buscar la manera d'aménissar tots los interessos. Y ja tenim lo mateix cas: un altre projecte que també ha estat a punt, cent vegadas de ser aprobat, y també s'ha d'estudiar encara.

Ab una paraula, que aquests viatges dels ministres no tenen altre objecte més que fer saber a tothom que los ministres tenen moltes coses per estudiar, però que no n'estudian cap.

En canbi, després que las han estudiat bé, se despenjan ab un deuet com lo de las llengües y dialegues, ridicula disposició que valdría més que se l'haguessin quedat en cartera, puig que segurament al que tinguí ganas de que un telegrama o telefónema arribi a puesto, encara que sia al cap d'una visita, ja sab com ho de fer; usar l'armoniosa, sinó... *de verano*.

Que viva la compenetració!

la prempsa política

Fruits d'observació

Quin paper més trist, embrutidor y miserabl lo del periodista espanyol! Subjecte a una banderia política, que és lo mateix que dir, portant a l'esquena'l ferro humiliant de la genaderia, se li prohibeix pensar, sentir la rabiò si no vé del propi camp; se l'obliga a calumniar, a menys que solzament se li permet l'ús del cervell pera rebuscar sofismes y usar d'un llenguatge que, repugna per, que és indispensable pera que's tinguin lo plat diari de l'es-

càndol, moltes vegades fals en la forma y en lo fons y portant aquesta vida avergonyidora sense gosar un moment de la dolsa tranquilitat del que compleix un honrat treball, malit y temut dels bons y esclavisats pels qui li sembran sa vida de remordiments.

Modernament això és una carrera a Espanya, en la que poch a poch se va ascendint, y otras vegadas los mèrits (que més val no analisar) fan que l'avens sigui *per saltum*. S'entra com a reporter y a vegadas com a reportidor, y s'arriba fins ja Ministre! però freqüentment a concejal ó diputat, y en aqueix últim cas és quan se cometan las atrocitat majors, quan las llengües no respectan res, difamant a tort y a dret, protegits per una... *impunitat* que és un óprobi, un escarni a tot, tan gran, que, ab facilitat se sent l'anyoransa del grillet, y que al més aimant de la llibertat d'impremta lo fa algun cop desitjar una època de persecució y justicia.

Y vetaquí que aquesta és segons comptan una columna de la civilisació, del progrés, un manantial de cultura!... quan en realitat demostra ésser una repugnant y concupiscent reclam polítich, però de la política nostra, de la típica espanyola, que atia las passions, exalta's odis y tanca còmodament lo cervell a corrents de verdadera civilisació y progrés, arrencant del cor tot bon sentiment, y transformant als lectors en feras perilloses!

Los colors polítichs, y en conseqüència'ls iniciats, fan, los uns llàstima, los altres fastich. Ja l'home de esperit recte, just, no pot posar los ulls en un periòdich qualsevol dels avansats, dels que perteneixen a la absurdia y inhumana *Unión Republicana*, a l'impossible barreja de centralistes y federais, partits absolutament antitèctics, tant, que tenen de comú més que la part secundaria de la forma de govern, y que pera viure units han d'estar en continua y violent agitació, als que passa lo mateix que a l'oli y a l'aigua que tranquil s'separan y, aparentment se barrejan quan los sacudiu ab forsa. Es un cego cridar, arbitrari, denigrant y mal educat, que fins faria dubtar de l'idea República... si això fossin republicans. L'avens en aqueix partit és d'allò més ràpit, a forsa de cantitat de partidaris, a forsa de *carniceras*, y naturalment lo vértil de las alturas los posa constantment en ridícol y'l convenciment de la seva inutilitat com a governants, los allunya del somniat poder que l'equilibrista Salmerón ha profetisat varias vegadas y'l tremendo Lerroux certifica ab tan poch pols arguments. ¡Bé ho saben prou los rabadans que'l camí que portan allunya la República! Ben satisfet que se'n demostra Maura al veure que li fan lo joch y l'ajudan!

Vetaquí, que això és un dels mitjos que té tothom a l'alcans pera improvisar cultura. La prempsa li dóna per cinc céntims diaris pàginas de discursos forts que causan l'admiració dels lectors (segons quins, per sòrt), violents atacs fets ab motilo ahont ab un cinisme sense precedent en l'història del món se falseja tot, s'escarneix tot, s'escup tot, y'l automòbilo descarat assegura que la salvació la portarà l'home que més fort cridi y més malament tracti als seus semblants.

Estèm en plena època de sibilas y oràculs; hem, donchs, retrocedit dos o tres segles.

¿Té'l mateix aspecte la demés prempsa espanyola? Treta, y no sempre, la forma d'expressar-se, si fa no fa és igual.

Los partits ab ideas han desaparecut. Ab ideas lleals, frances, intel·ligibles y no subjectes a homes, a qüestes, sols queda a Espanya'l catalanisme que respecta'ls ideals, que acobla als homes, que inspira germanor, progrés, treball, cultura. Sols lo na-

cionalisme català pot sa var Espanya y és perquè no és un partit polítich, és un moviment social.

PERE MARTELL.

LA MORT D'EN REYES

(HISTÒRIC)

Aquella tarda, lo meu amich Fortuny y jo exirem del Cassino per anar, com cada dia, a fer lo nostre passeig pel moll. Avesats a la característica tranquilitat dels carrers de Tarragona, apenas vam embocar lo de l'Uniò, varem notar ja ab estranya esa animació extraordinaria. «Què més voliam pera esperar?

De sobte, sonà, com corn de fira, lo de l'aguller més pròxim. Tots nos remoguerem, esclatà un clam d'«ara, ara!» que tot seguit trobà tornada en l'apinyada multitud de l'*andén*, llença, de lluny, un udol llàrh, planyiò y ferèstech, la locomotora, y de tot arruè s'aixecà la tanaor formida y sorda de tot un poble que glaçava, s'empeny y crida mogut d'un mateix neguit, ab igual desfici y desenfrè.

D'això a sentir retronar a nostres peus lo feixúch troníoll del tren ab los esgarrosos grinyols de la ferralla enfrenada y veure estendres a frech de l'*andén*, com monstruosa serpent negre, lo llàrh convoy, no ni hagué ni per un dir Jesús.

Tot ensemeps, la multitud callà, cayent en aquella espectació silenciosa que també en la naturalesa precedeix a la tempesta. Mes, aixis que d'una portella de primera aparegué la gran barba grisa del general Pierrard, lo xaféch de picament de mans fou formidable, universal. La copla va rompre ab la Marellesa, la bandera desplegada començà a volejar per demunt de la negror, y al crit aixordador de «Viva la República», que's repetí mil vegadas a dins y a fóra, una colla d'exaltats s'abalançà a l'idol, l'aixecà en l'aire y a pés de brassos, per demunt d'aquell garbuix de caps, de mans y barretines que s'agitaven ab frenesi, se l'emportà triomfalment.

Lo general no havia lograt saludar a ningú, ni tocar de peus a terra. Enlairat d'rquella manera violent y avansant a batzegadas pel zumzeig procelós d'aquella oprimida riuada d'homes adelrats, anava tan esverat pel sachseig que devia sofrir tota sa corpora a gegantada, que ni esma tenia pera treures lo fletre que cobria sa estarrufada y blanca cabellera, y ni ab tot l'esforç del mó, lograva'l pobre sostener en sa cara bondadosa, de faccions grossas y de mirada recelosa de sort, lo somris d'agraiment que, de tant en tant, s'hi yeia llampagar. Obría y tancava'l brassos com las alas un àliga ferida, y en las contracciòns de ses groixudas celles se dibuixaven las sensacions d'espant o de dolor que devian sentir sos nervis y tendons.

A la ff y ab no pochs esforços, fou instalat a la carretela en mitj d'universal cridoria. Tres republicans més de categoria local, ocuparen los altres llocs, mèntrés que un altre, enfilantse a la banqueta, s'apoderava de la bandera y l'arborava triomfalment als quatre vents. Alashoras la poguerem veure bé. Era roja, y al mij, en grans lletres blanques, duya inscrita la divisa de «Viva la República».

L'enorme pa de gent començà alas horas a destriar, posantse en marxa al compàs de la Marellesa, en direcció del carrer d'Apodaca. Y quan l'estació y sos voltants restaren ja deserts, nosaltres, xano-xano, acabarem de guanyar la pujada de Toro pera entrar a la ciutat alta per la Rambla, quasi rudimentaria alashoras, de Sant Joan.

Ben poch haviam avansat encara Rambla endins, quan vegerem ja devallar a corre-cuya cap al carrer de l'Uniò, de hont se sentien clarissims los sòns de la Marellesa y'l viscas de la multitud, quatre agents de poli-

cia capitanejats per un paisà que duia levita y barret de copa.

Era en Reyes, secretari del Gobern civil, en funcions, aquell dia, de gobernador, per ausencia accidental del que las exercia en propietat. Per aquells temps, la llei prohibia fermantament dur banderas ab inscripcions, en las manifestacions políticas. Acabava de saber en Reyes que'n figurava una ab un «Viva la República» en la carretela del general Pierrard, y allí's dirigia en persona'l gobernador accidental pera fer cumplir la llei.

Lo desgraciat ignorava com se respecta l'autoritat y la llei a Espanya!

La música, los crits, lo contagí de l'entusiasme, havien anat escalfant als manifestants fins al deliri. La carretela avansava penosament, no al devant de la multitud, sinó entre las onades d'ella, com un vaixell pel mitj d'un mar procelós. No més pera arribar a deu passas del cotxe. Déu sab lo temps y las empentes que costà a n'aquells cinch homes. Però d'allí ja no passavan; las ordres de l'autoritat quedavan ofegades per la cridoria infernal d'aquells cinch o sis mil baladrys.

Alashoras, senyantse ab la ma esquerra, l'ilus d'en Reyes, intentà obrir-se pas a la fóra, enlairant per demunt dels caps lo revòler que's tragué de la butxaca. Ja n'hi hagué prou. Los pochs que vegeben aquesta acció, creyen que tractava d'assassinar l'idol, s'enardiren més y més, s'agaronaren, s'abalansaren sobre'l qui brandia l'arma, lo subiectaren, lo desarmaren y li clavaren a l'esquena un punyal fins a la creu. La manifestació seguí impertèrrita son camí, cega y aixordadora com riuada que ho arrebassa tot.

Sols després d'haverse estroncat aquella corrent enorme, pogueren los dels balcons més vehins, adonar-se del crim que s'havia comensat y seguia cometentse. Al mitj d'una gran rotonda de desanimats, se veia, extesa a terra, més blanca que un paper, a la pobre víctima demunt d'un bassal de sanch. Sense saber com, aparegué en lo rotlló una soguilla llarga. Un parell de malvats la lligaren ab sus escorrer dels tormells del ferit, que ja més mort que viu, ni's movia ni's defensava. Ni això'l desarmà! Oh, l'odiosa crudeltat de las multituds!... Fet lo més, tots aquells salvatges s'aferraren a la soguilla que arrossegava un gos mort, començaren a arrossegars a l'infelís carrer avall, trotant ab ferocitat de fauna que se'n d'ú la presa al jas. S'encenen las galtes de vergonya sols al recordar que hi havia entre ells dònas y criatures, y més encara al pensar en la falta de brahó y solidaritat que mostrà la gent de bé en semblants cassos. Los balcons se tancaven d'una revolada, las portes batian com canonada seca al pas d'aquella corrua infernal. Y darrera d'ella, l'estrago de l'església y de la república sols deixaven quietut y soletat.

L'única tentativa generosa que hi hagué, resultà fatalment inútil: a l'home que corajosament los hi engaltà una carbina, li fallà'l tret.

Aixis pogueren arribar los assassins fins a la taberna de la Mijalluna y allí aturarse a fer un trago.

—Oh!—exclamà alashoras ab veu tot just sensible, lo pobre agonitzant, —si'm remullissiu los llavis! Aigua! Aigua!

Y com a un nou Jesús, aquells savóns li donaren vinagre!

Y questa nova pròesa, celebrada ab gran riota, animà a n'aquella purria a continuar l'obra començada.

—Avall, avall, a mar.—

Y altra cop aferrats a la soguilla, armant xibarri y rient de gust al veure rebotar aquell cap desmayat per les pedras, sembrant també allí soletat y església, rodolaren com una allau per la baixada d'Apodaca, fins arribar a

la plassa. Tancada y barrada tota al baf de la podridura que venia, los uols d'aquelles feras enfellonidas per la victoria, foren més grans, resultavan més sinistres al morir glassats en aquelles budors del desert més ample.

Allí's pararen un minut. En Reyes era ja un farsellot de roba estripada, terrosa y sanchnosa, que burxavan inútilment. Ja havia mort. La justicia popular, la gran justicia que se abrogaven sempre els facinerosos, s'era cumplida.

—A mar, a mar!—criaren més ubriacs que may aquests.

Y avansaren ab la presa fins arribar al repeu del moll. De sobte, esclatà una volior de xiscles esfereïdors y's sentí trepitjar tota la terra de la plassa al trot rabent d'una escampadissa furienta.

Era que'l butxins fugian a la visita dels fusells que'l s'hi encaravan quatre carabiners. [Insolents!]

NARCÍS OLLER.

Ivo Roski, el Pésimo

Rondalla pera noys de l'Institut

—¿Volèu què vos la conti?... Donchs parieu atenció.

Vetaquí que una vegada n'era un senyor molt barrut y pagat de sa sabiesa. Aquest senyor se deya Ivo Roski, però tothom lo coneix pel mal nom de *El Pésimo* que diuen li havian tret, molt apropiadament, les nombrosas *victimes* que ab rahó o sense rahó sacrificava en holocaust del Feminisme.

Perquè hi ha que advertir que té desde jovenet un gran empeny, en demostrar que'l homes són uns ruchs, y únicament a la dòna reconeix la capacitat y'l talent necessari pera encarrilar nostres negocis, regir los destins de la Nació y fins pera capitanejar un barco o presidir los judicis què pugan tenir lloc en qualsevol Audiencia provincial.

Una de las dèries més furiosas del Sr. Ivo era fer pública ostentació de sas verinosas creenses.

Y cregué que lo més cómodo per ell y menys exposat a contratemps era imposar sas ridícules tonterías a tots los minyóns que atrets pels cants armóniosos d'una sèrie de companyys del Sr. Ivo, molt decents y més correctes encara en son procedir, feyan cap a una garita, de la que n'era ell sol l'amó y senyor.

Allí un dia feya brometa sobre això què'n diuen ànima; més tard se burlava dels infelices que encara creuen que hi ha Cel y Infern y sempre que l'oació s'hi prestava ne-gava en rodó l'existència de Déu.

Y desgraciat del qui gosés replicar o fes manifestacions de desagrado, que si no li havia enviat un parell de pollastrets lo dia abans, ja's podia contar entre'ls difunts, vull dir quèl posava a la llista de *victimes* y al temps del sacrifici, que sol ferlos al juny o al setembre, l'inmolava tan trempat y satisfet com si sa conciencia quedés descarregada d'una gran pena!

Tot això passava en una ciutat molt catòlica, ahont hi veuen la llum diaris que's diuen catòlics y defensors de nostra aimada Religió, y ningú gosava dir res, tothom restava tranquil, sens volgver donar importància a l'inmens dany que aquell mal home los feya a tots los seus fills, sense volgverse preocupar de la corrupció de sentiments que'l Sr. Ivo esbargia arrèu arrèu, de las funestas llevors que a ciència y paciencia de tot lo poble sembrava, fins que un mocoso molt aixerit vingué a constar tantes llàstimas a cau d'orella pera que jo os ho contés, però pre-gantme fos circumspecte y anés ab més cautela, puig del contrari ell y algún altre company ne sufriria las consequéncias de l'enrabiada que avuy pendrà lo Sr. Ivo al veureus lo joch descobert.

Mes són tantas las picardias que no poden tenir sortida en un sol quènto. Tingan, donchs, esperà; que no són pas tan llargs vuit días quan al cap de vall s'hi troba una rondalla.

PERE CONGOIXA.

Comentaris

Notas

Aquests días ha sigut objecte de totas las conversas dels que tenen per costum d'anar per fòra, l'estat lamentable en que's trobaven tres o quatre rouras jovenets de mida mitjanets y que's tractants en fustas farian figurar en la classe de màneches d'aixada y que creixen treballosament per la banda de la Budallera.

Partits de dalt a baix, sembla que

havian sigut maltractats la nit de Sant Joan que, com saben nostres lectors, és l'indicada pera saberho tot, medianent tota manera de conjurs y evocacions raras.

També's diu que'l nens trencats se curan fentlos passar al través d'un roure partit, al bell punt de la mitja nit mentres van cayent las dotze batalladas.

Com que a Tarragona n'hi ha moltes de coses ben trencades, sobre tot lo pertanyent a la vida pública, no faltava qui alegia que'l rouras partits no n'hi tenien cap de relació ab las trencaduras de la canalla, sino que la gent gran havia volgut probarla l'eficacia d'aquests antichs procediments.

En l'únich que no estavan conformes las versions era en la filiació política dels que havían anat a intentar la soldadura.

Qui deya que's tractava d'elements fraternals que veysteix mitj trencada la grrrrran unió, havian tractat de echarla un remiendo; altres que havia estat cosa dels mal lligats esquadróns del Decano y *La Opinió*; altres...

Per més que havèm tractat d'es-brinarlo, no havèm conseguit trobar lo rastre y fins havèm volgut creure que no's tractés d'alguna bromà. Qui sab?...

Lo Gobern ha concedit lo tractament d'excellèntissim a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidro.

Veuriem ab gust que l'Institut no acceptés aquest favor de la gent de Madrid per varias rahons. La primera pera demostrar que no'n paguèm de tonterías y que lo que volèm són disposicions pràcticas que afavoreixin a l'agricultura, y la segona pera que desdui d'una societat de page-sos.

La companyia catalana de Romea, que treballà a Reus, feya'ss programs en castellà.

Sa conosa que quan ocho días de hestar a Madrid sa pierde muy el asiento de la tierra.

Nos ab nos

Volàm donar gust a un periòdich revellentich y per demés curiós que desitjava coneixer lo contingut del nostre primer telegrama cursat en llengua catalana, fruint ja per endavant las paraulas enrevessadas, propias del nostre llenguatge estrany y malcarat.

L'anavam a entregar lo nostre telegrama, però, al comptar las paraulas que eran massa en número y potser dificultoses d'entendier, havèm temut que se l'haurian fet pagar massa car y al mateix temps potser haurian alegat lo motiu de no ser prou intel·ligible, circumstancia que'l sabi legislador ha tingut en compte, ab molt acert, al redactar la *Real orden*.

Havèm renunciat, donchs, a cursar lo yns acontentèm publicantlo en nostre setmanari, que no'n voldrà cobrar res.

Deya aixís:

A un diari vell.—Marcona

Oh! chulero invicta, rufol, trempa-plomas mamarratxo, buit, voltejador catufol, d'aspecte imposant y brufol portant rebregat sanatxo!

Voldràm dirte quelcom que mostrés qu'ets un panel!... mes, prou que's coneix ton nom, car d'estútic tothom que's ha otorgat l'honorós sagell.

Los que VOLÉM.

Ja sentim lo que dirán alguns lectors: que'l s'agradan los versos, però que més s'haurian estimat un'altra *ratxa d'octavas reals* com la dedicada a n'aquell gran sabi.

No pot ser, amichs. Las sàrries han d'estar proporcionadas a la grandaria dels ases.

Un concert extraordinari al Cafè del Centre
En Carles Terraza.—Un piano Cateura

Com ja anunciarem en lo nostre anterior número, tingué lloc lo dissape 25 de Juny un concert extraordinari a càrrec dels professors de la casa Srs. Gols, Català y Salvat, encarregats respectivament de l'armòniu, viola y piano, y del renombrat bandurrista En Carles Terraza.

Fou la vetllada verament agradosa a l'atacada concurrencia que dins y a fòra del Cafè del Centre s'hi era congregada. L'anunci de la reaparició del concertista de bandurria señor Terraza, era un reclam més que suficient pera que hi fés cap tot l'estol d'aficionats a fruir la bona

música. A més, s'havia de donar a coneixer un nou instrument, un piano, sistema *pedalier*, de Cateura, fabricant barceloní que cada dia vé estenent sa reputació per Espanya.

Las pessas del programa, escullidas com sempre, ab bon gust, foren aplaudides, y essent bé de notar lo bon efecte que produïa lo maridatge de la bandurria y la viola. Mes la expectació del públic estava concentrada en las dues pessas que havia de tocar a solo en Carles Terraza. Venian a ser lo verdader *clou* de la festa. Lo concert de Beriot fou la primera y es prou conegut per tothom aquest tròs magistral que haviam sentit a Tarragona repetidas vegadas ben interpretat per variis artistas de primer ordre, entre ells lo mateix Terraza.

En la segona pessa «Aires nacionals», fou ahont doná a coneixer lo simpàtic bandurrista totas sas qualitats, tot son *savoir faire*; en aquellas notes fortes, vibrants, alegres en una jota; arrastradas, picants y primorosas en las malaguennas; tristas, plenes de misteri y anyoransa, de ben significada *morriña* en las *muñeiras* y decididas, d'una empenta inimitable en sos *pasa-calles*. Tota mena de sensacions agradívolas, causant a l'orella sorollets deleitosos y a l'ànima esbarjo complert, ne sabtreuer en Terraza d'aquella bandurria que's converteix en sos mans en un potent Stradivarius, competint ab los violinistes més afamats pera tractar ab art de mestre un *pianissimo*, quietet, dolçissim, anant a parar ab totas las gradacions d'un *crescendo* perfectament entès a un *forte fortissimo* que s'escolta ab lo mateix gust y atenció agradosa que un *lied* suau y melancòlic.

En Carles Terraza fou sorollo-sament ovacionat y al final de cada pessa, en lloc de repetir, com és costum, un tròs de la mateixa, lo més culminant, nos favoresqué ab un nou número, entre ells una preciosa fantasia sobre motius de Dinorah. Acompanyant a las pessas de solo de bandurria, poguerem sentir lo nou piano que acaba d'adquirir pera son propi ús lo Sr. Terraza. Es de fabricació catalana, del fabricant Sr. Cateura, que té un privilegi que anomena *pedalier*, y consisteix en una sèrie de pedals dels que's poden adaptar als pianos fins al número de set; produint naturalment cada un lo seu efecte propi. Un d'ells, lo pedal de sordina, que és lo que posseeix lo piano de referencia, serveix com ja lo seu nom indica, pera matar las vibracions de las cordas, produint sonits molt fondos, velats, que van molt bé pels accompanyaments piàniçims, facilitant molt la tasca del pianista, al qui, a voltas, s'escapa involuntàriament una pulsació massa forta, donada, que desllueix de vegadas un passatge quiet.

Los demés pedals s'acostuman a colocar en los pianos de cúa y mitja cúa, que són los que venen més indicats; sent, com són aquests, los que serveixen pera concerts y's que necessitan de tot l'aparell que's pugui tindre a mà pera poguer treure d'ells los majors efectes possibles.

Lo piano a que'n referím avuy, és un piàniño perfectament construït caixa metàlica d'una factura de primer ordre. Poca ocasió tinguerem pera poguer apreciar sas qualitats, puig en aquest concert no representà cap paper culminant. No obstant, en alguns moments, nos poguerem fixar en las veus que són ben brillants y sonoras, sobre tot en las cordas mitjas, que fou lo que més nos impresiona. Llàstima que no hi hagués format part del programa alguna sonata o un vals d'aquests tan retumbants que donan ocasió de fer lluir l'instrument de debò.

Ab tot y la dificultat que com dièm ja anteriorment, tinguerem de poguer ben apreciar la bondat del piano Cateura, creyèm poguermos anticipar felicitant a l'amich Terraza per tal adquisició; segurament que ha ben collocat son diners.

Benvingut sia entre nosaltres lo distingit bandurrista que tant se recorda de Tarragona y que tant a gust hi torna sempre que's presenta oportuna ocasió y tingui la seguretat de que tots los *dilettanti* d'aquesta terra li paguen sos afectes ab la mateixa moneda. Ben bé's vindrà de tornarlo a sentir alguna altra vegada.

Amunt sempre en Joan Punsoda en sos desitjos musicals. Que no la deixi aquesta dèria sempre simpàtica y agradívola.

DOCTOR PALAUET.

Exposició de labors en lo col·legi de Jesús María

Verdaderament és per tots concep-tes notabilíssima y digna d'esser vi-

sitada l'exposició de labors, dibuix, pintura, caligrafia y corte, que té lloc aquesta setmana en lo gran diòxid y explèndit col·legi de Jesús María.

Bé voldriàm donarne compte d'una manera acabada y detallada, mes lo arsenal d'objectes nombrosos y diverses és tan immens, que malgrat lo nostre bon desitj, no'n és possible donarli cabuda en nostre setmanari, veystenos per tant precisats a parlarne de la manera més breu.

Lo primer que atrau la mirada del visitant al passar lo llindar de la porta que dóna accés a la gran aula-exposició, és l'efigie de l'Immaculada Verge María, y a l'enfront de l'excellsa patrona s'hi ovira una gegantina y cimbredadora palmera en quin tronch s'hi apoya una hermosa y ben habilitada nina, creuat son pit per la verda banda de colegiala, a l'ensens que de las punxantullas fullas penjan un sens fi de primorosas labors, eixidas de las delicades mans de las tenydras y angelicals parvioletas.

Tot just feya un instant de ma arribada quan de part del corredor oí una remor de passos menuts y apresurats, entrant de sopte acompañadas d'una reverenda mare, tot un aixam de parvuletas que com papillonas atretas per la llum, ràpidas envoltaren l'artística palmera, esca-pantse a l'horra de sos diminuts pulmons una forta exclamació y un seguit de crits diversos al temps que alsats sos capets cercavan y trobaven llurs labors respectivas.

—Les lliga-camas vermellades!—Lo taxadó!—La relletjera!—Lo porta ras-pall!—L'escura dents!—Las... Sens fi d'objectes divers eran cridats, cantats, corejats per cent veus argentina-s que l'eco repercutia en tots los àmbits de l'inmensa sala... Y l'hermosa nina, lo bebé de cabells d'or, de rosadas carnacions y ulls grans y brillants com iluminaries, restava quieta, gelosa, avergonyida de l'esclat de vida que l'envoltava, enlligada per la competència del bell estol de bebés vivents, parlantse joguetons, filosos y hermosissims, encant y delicia de sos papás y joyell lo més preuat de la santíssima verge quina efígie veneranda, colocada sobre rich satal d'or y grana, estenia son esguerit amorosit per demunt del movedís re-madet.

Y passèm a las seccions de *Labors*.—Sens mencionar a sas autoras y a corre-cuita dirèm que en aquesta secció hi ha un edredon brodat en sedas de color d'un gust refinadíssim, sis cuixins brodat per ma-teix procediment, que fan honor a sas autoras: un sens fi de macassars encaixa anglès d'un art exquisit, jochs de llit, tovalls, llenços brodat a l'artística y realsc, conxas encaixa ingles, cortinas, porta diaris, camins de taula, tapa teclats pintats, brodat, tot per dotzenas, per cents, una verda-dadera montanya de labors donan fè de las aptituds de las deixables y de l'excellent ensenyansa de sas profes-sors.

Caligrafia.—Explèndida a tot seccio rho és aquesta secció, excelents caràcters y verdadera llimpiesa resplandeixen en tots los quaderns ex-positats, y particularment en los dos pergamins que són una maravella de bon gust y pulcritut.

Pintura.—Un verdader devassall de paletes, porcelanas, plats, cuixins, telas de totas dimensions y assumptos, «paissatge, figura, marina, flors», algunas d'elles notabilíssimas, com també ho són dues grans porcelanas ab flors y auells, y finalment, dos tapissos de grans dimensions, sobre tot lo de la «Rendició de Granada», d'una patina apropiadíssima, obra acabada com no ho es menys l'altre tapís d'assumpto bucòlic, rich en color y simpàtic d'assumpto. La nostra enhorabona.

Dibuix.—Cantitat per si sola per ferne una notable y interessant exposició. Hi han dibuixos pera's gustos, en negre, a dues tintas, per tots los procediments, sempre executats ab èxit, que revelan las bones aptituds de las colegialas.

Corte.—Finalsèm ab aquesta secció que es sens dubte la més nombro-sa, ja que és rara l'educanda que no hi tingui son granet d'àrena; per tant, poden comptar-se per cents los treballs d'aquesta secció, per dotzenas hi están las camissas, las enaguas, los refajos, las xambras, etzetera, etz.; interminable seria la llista y possem fi.

Unim la nostra felicitació a las moltes que estan rebent aquests dies las senyoras alumnes per sa aplicació y a las mares religiosas, sas excellentes professoras, y en particular a la digna y reverenda mare directora del col·legi de Jesús María.

—Fa alguns días tenim entre nos altres als estudiants de la vila, que ja han vingut, qui del Seminari, qui de l'Universitat, qui de l'Institut, tots alegres per haver guanyat lo curs.

fent profitosos los dispendis y sacrificis que's pares s'imposan per sa educació. Continuin ab sa aplicació y bon comportament per sa honra, profit y bon nom del poble.

Xacolates POBLET, de Tarragona

Aquesta antiga fàbrica pera complaure a sa nombrosa parroquia de Barcelona, ha establert en aquella ciutat un dipòsit, ahont lo clients hi trovarán surtit de totas las classes que fabrica la casa **Poblet** y als mateixos preus que aquí.

Lo dipòsit està instalat en lo *Colmado Pelayo*, Rambla de Canaletas, 9, Barcelona.

negoci, avuy per avuy, y cal pensarhi abans de ferho.

Hem sentit a dir que's amos de las casas-escoles ja's començan a cansar de no cobrar lloguer tenint determinat traure als Mestres, fent que's passejin 200 criatures. No creiem que'l Municipi passi per tal vergonya, ja que un poble rich com lo nostre té medis pera satisfer las justas aspiracions dels propietaris y las necessitats de la cultura pública.

A vuitanta pujan los expedients despaixats favorablement concedint rebaixa de contribució a las vinyas filoxeradas. De justicia és que l'Estat eximeixi de tot pago a las propietats que no donan sino gastos y fins hauria d'auxiliar als agricultors d'antiguo arrelats per la més prompta replantació de sus vinyas; però lo verb dar, sobre tot cosas de profit, no'l conjungan a Madrid, y de cosas de pagès n'estan tan enterats que no fa molt asseguravan a las Corts que la mistela's teya ab ví y sucre.

Fa pochs días que un metge casellà va fer una predica a la Plaça, espliquant quatre generalitats d'anatomia, fisiologia y enfermetats comunes, contantmos cosas que la prudència médica y'l pudor deurián vedarli esposarlo en públic. Nos dijé que la *Creu Roja* l'enviava pels pobles a curar, yls diners que fés, venent los específics que portava, eran pera tan benèfica institució. Com a Constantí va fer un centenar de duros y la deuria campar pels pobles del Camp fent sa cullita, cridem l'atenció de la *Creu Roja* per què fassí donar los quarts a aquest metge ambulant que xucla las butxacas de tants ignocents com menjan pa sobre la terra.

Se queixan los pagesos de que en alguna partida del terme ha aparegut la negrilla, fent estragos en las vinyas, puig en poch temps tot ho devora. Cal estudiar aquesta nova plaga, que sols ella faltava per acabar la paciencia dels agricultors.

Tenim molt bones notícies de la marxa que segueix l'expedienteig per la constitució del Sindicat de Regants que fa temps procuran alguns propietaris de la vila. Gracias al bon acert de qui confiaren los treballs, arribarà a ser un fet lo que tan se desitja.

NOVAS

En l'*«Associació Catalanista»* s'estan fent los treballs necessaris per organizar una excursió a Valls, Pla de Cabra y Santas Creus. Hi ha la idea de que aquesta excursió celebraràs els dies 24 y 25 del mes actual y de que s'aprofiti pera celebrar un meeting de propaganda a Pla de Cabra en la tarde del dia 24.

Pròximament donarem més detalls.

No hi ha medi de que *La Opinión de la Provincia y l'Heraldo de Tarragona* nos ilustrin sobre la qüestió dels censals, produïda per las denúncies del Sr. Requena. Està bé.

Lo *Diario de Tarragona* nos diu que'l Sr. Lazo li demostró ab la llei a la mà que'l Sr. Requena té rahó y com ja poden suposar, després d'això nos havem quedat tan a las foscas com abans, perquè ja és cosa sabuda, que en aquest país, segóns los funcionaris d'Hisenda, lo contribuyen no'n té may de rahó.

No obstant, ja que la discussió s'ha porta, farem observar al *Diario de Tarragona*, al Sr. Requena y a l'administrador de Propietats D. Eugenio Lazo, que s'han fet las cosas tant bé, tant ajustadas a la llei, que s'abén de variis propietaris, (poguen probar lo que diem), als qui se'ls reclama per medi del *Boletín Oficial*, censals que estan ja lluits, y quinas escripturas surtirán en son dia, o si qui quan lo Sr. Requena's decideixi a perseguir als interessats.

Quan això succeeixi, veurém si també s'invochará la llei y si's trobarà alguna disposició que permeti donar mal de caps, embargar y executar a propietaris, per pago de cantius que ja estan satisfets anys y anys.

O molt nos equivoquem o aquest enredo dels censals ha de donar lloc a alguna sorpresa. Per ara ja tenim que l'investigació dels censals en lo Registre de la Propietat se ha fet ab tant cuidado que variis dels censals que's reclaman están pagats y que l'Estat ha cedit al Sr. Requena lo que no podía ceder.

Y la premsa en sa majoria sens dir una paraula, tolerant aquests abusos y fins donant ab son silenci rahó als que tal cosa fan... Aquest mutisme, aquest descortesament fan possibles a Tarragona cosas que en cap més punt serian factibles. ¡Per això anèm tan bé!

Lo dimecres passat fou enterrat a Barcelona'l cadàvre del que fou en vida contralmirant D. Pelay Llanes y Tavern, prop parent del nostre distingit amich y president de l'Associació catalanista de Tarragona en Francisco Ixart y dels nostres benvolguts companys en Vicens y en Fidel Moragas.

Lo nombros seguíci que acompañava l'enterrament, que fou presidit per lo capitán general de Catalunya y'l capitán del port de Barcelona, demostrà bés las grans simpatías y coneixencias que comptava en la ciutat dels comtes.

Acompanyem a tota sa familia en son sentiment.

Descansi en pau l'ilustre finat.

Lo nostre municipi está estudiant detingudament la proposició del señor Guijarro pera rebajar la tarifa vi, deixant totas las demás tal com estan.

Ja cal que's miri bé lo que's fa, no sigui cas que l'Ajuntament resulti lo únic pagano a benefici del may prou alabat Sr. Guijarro, incapás de donar altra cosa que mals de cap.

Una ensorronada, després de tot lo que ha passat, seria l'inri.

Lo distingit escriptor catalanista Joan Bardina s'ha llicenciat en filosofia y lletres, obtenint la nota de sobresalient.

Molt nos complau poguer donar aquesta notícia y de tot cor felicitem a tant ferm y decidit campió de nostra causa y de tot quan se relaciona ab l'instrucció que sempre en sos articles tracta d'una manera magistral.

S'està procedint a la neteja de la claveguera de la plassa del Moll, extrayent gran cantitat de fang y brúticia, que tenen lo mal acert de deixar días y días en la mateixa plassa, ab gran perill de la salut pública.

Esperem que'l Sr. Prat donarà las ordres convenientes pera treure inmediatament de la via pública l'esmentada brutícia y que en lo successiu disposarà que no s'hi depositi.

Sovintejan las pedregades. A las que han sofrer los pobles del Camp, s'hi afegeix días passats las de la part de Tortosa y ultimament han sigut agraciades ab semblants regalos variis poblacions de la banda del Vendrell.

Per això la gent no se'n preocupa ni poch ni molt de veurer la manera d'evitar aytals assots. A la qüenta no deu valquer la pena, y mentres poquem saber ahont ha cayut la grossa o las barbaritats que ha dit en lo Congrés lo diputat A o'l diputat B ja estèm salvats.

Lo demés té poca importància.

Ha reaparegut, desde primers de mes, nostre estimat confrare *La Renaixensa*, degà de la premsa catalana.

Celebrèm que *La Renaixensa* hagi pogut vencer las dificultats d'ordre administratiu que motivaren sa temporal desaparició com a periòdic diari y esperem que en aquesta nova època dedicarà com abans sus activitats a la defensa dels interessos de Catalunya.

De la Comissió encarregada d'organizar festas en la ciutat de Mataró, des del 25 de Juliol al 3 d'Agost vinent, hem rebut un programa del Gran Concurs de Societats Chorals, que tindrà lloc lo dia 31 del mes de

Juliol en l'esmentada ciutat de Mataró.

Las condicions del concurs son las següents:

1.º S'adjudicaran dos premis: un de cinquenta y altre de dues centas cincuenta pessetas, a aquellas de las Societats chorals catalanas, no residents en la ciutat de Mataró, que en són mereixedoras a jutjament del Jurat.

2.º Pera obtar a quisicun de dits premis, las societats aspirants deuren ferho saber quinze días abans al senyor President del Jurat y sometres a l'exercici que més avall se dirà.

3.º La societat aspirant deuren executar «Els Pescadors» de Clavé, com peseta de concurs, y a més altre peseta chorral de caràcter popular, a lliure elecció, mitjansant l'aprobació del Jurat.

4.º La lletra de la peseta de lliure elecció s'haurá de remetre junt ab l'avís de concurrencia y addressa de la societat al senyor President del Jurat, pera sa deguda aprobació.

5.º A més dels premis, lo Jurat se reserva donar medallas conmemorativas del Concurs a las Societats chorals que prenguin part en ell.

Procedent de Bilbao ha arribat nostre benvolgut amich y notable professor D. Joseph Sabaté, pera passar la temporada d'estiu al costat de la seva família.

Sí a benvingut.

Camisas y corbatas alta novetat. Camiseria de Pau Brú, comte de Rius, 20.

Ha rebut lo titol de Metje-cirurgiá després de brillants exercicis de llicenciaciá en la Facultat de Medicina de Barcelona, lo distingit fill de nostre bon amich D. Antoni Rabadá, reputat metje d'aquesta ciutat.

Tant al nou metje D. Angel Rabadá com a tota la seva familia, los felicitem coralment, desitjant al fill la justa fama y reputació adquirida pel pare en l'espinós exercici de tan honorosa professió.

Per notícias rebudes al Centre Industrial, pot dirse que dintre pochs días serà un fet la rebaixa completa de la contribució industrial d'aquesta ciutat.

Lo Congrés ha aprobat ja la proposició de llei en que això's demana y la Comissió del Senat acaba de admetre informe favorable.

L'aspiració dels industrials y comerciants tarragonins, serà al cap y a l'últim satisfeta.

Un diari local, al donar compte de l'alegría y bullici que arreu s'observava la vigilia de Sant Pere, se permet fer la següent consideració:

«Quiera Dios que tan alegre fiesta termine con la paz y alegría de siempre y que no se vea empañada por ninguna nota realista de las que el exceso de alcohol ó los instintos perversos suelen sellar con lodo ó sangre.»

Segurament que'l que ha escrit aqueixas ratllas no ha nascut pas a n'aquesta terra. D'altre modo sabria que'l excesos d'alcohol y los instintos perversos són incompatibles ab lo caràcter català y que'n insulta y paga ben malament l'hospitalitat que se li presta'l foraster que crega lo contrari.

Y no s'en donarà vergonya'l periòdic a qui aludim, de publicarse a Tarragona?

Lo nostre benvolgut amich en J. Conangla y Fontanillas nos ha fet present d'un exemplar de son llibre «Elegia de la Guerra», colecció d'interessantíssimes poesias en que l'autor reflecte impresions de la campanya de Cuba.

Molt agraiam l'obsequi de l'amich Conangla, de quin llibre, que ha sigut bellament rebut per la critica literaria, pensem ocuparnos a la brevetat possible.

Grandiosa cullita de carabasses ha sigut la que enganyan han recolectat. Nos expliquem perfectament que alguns deixebles hagin pogut ésser

obsequiats ab aquests poch agrables regalos però may que's dongui'l cas de suspender tots o casi tots los alumnes, com hi ha hagut dies que ha passat. Si comensem a volgut tréurer consequencies d'aquests exàmens desastrosos, no sabèm a punt fixo qui quedaria en pitjor lloc dels catedràtics o dels deixebles. Però a tots o casi tots los estudiants són uns negats ols catedràtics no saben ensenyàr o b'ls sistemes de que's valen són dolents.

Serà lo primer? Serà lo segon? Serà lo tercer? Tractarem d'esbrinarho. En aquest punt capdal, qui més qui menys, tots hi estèm interessats y tots hi tenim la nostra roba estesa. Tots ne tenim de fills y a tots nos convé que l'educació que rebin sigui excelent y ben cristiana y no és cas de que l'Estat, que és catòlic, se'n vagi a pagar mestres que's permeten fer brometas sobre l'inmortilitat de l'ànima y otros excessos.

Creyem que no serèm sols en aquesta campanya de sanejament, puig no'n faltan de periòdichs que poden y sens dupte voldrán ocuparsen. Havent mort D. Pere Aragón, Optich que desde molts anys venia dedicantse en aquest negoci, la **Viuda y Fills** de dit Sr. participan a sa nombrosa clientela que seguirán servintlos com fins ara.

Comte de Rius 10, 2.º 2.º

Lo passat divendres tingué lloc la repartició de premis que, com tots los anys, és pera las colegials de Jesús-Maria la senyal d'un campi qui pugui cap a casa.

L'Illiustrissim Sr. Arquebisbe pronuncià'l discurs de costum, enaltint l'ensenyança, que'germanada sempre ab una cristiana devoció, fa la felicitat de las famílies y dóna al cor lo més preuat jovent, la tranquilitat de conciencia.

En altre lloc d'aquest número tindrà nostris llegidors ocasió de donar-se bon compte de l'importància de l'exposició de tota mena de temballs que durant l'any s'ensenyan lo tant ben reputat colègi de Jesús-Maria.

Pernils gallegos
Sobressadas de Mallorca

Sixto Villalba, San Miquel, 23.

Cansat de probar específichs sense cap resultat, l'únic que m'ha fet surtit espessíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal «Azgar» del perruquer CASALS.

TIP. DE FRANCESC SUGRANES, COMTE DE RIUS, 9

Cervesa

de primera qualitat, se serveix á preus reduíts en l'acreditat establecimiento

LA BATERIA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totas classes, marcas de primera y preus econòmichs.

Sortides fixes y setmanals del port de Tarragona, directament pera Marsella y Génova los dimars de cada setmana escala la quinzenal a Liorna.

Pera Valencia, Alacant, Almeria, Málaga, Algeciras, Cadiz y Huelva los dijous de cada setmana.

Viajes extraordinaris a Marsella y Niza.

S'admet passatge y càrrega á notits redunits.

S'admet càrrega ab nolis, seguit y coneixement directe pera New-York, Nàpols, Bari, Siracusa, Messina, Catània, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galata, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, at trasbordo á Génova.

Agent: D. Román Musolas

Carrer d'Apodaca, 38-Tarragona. Teléfono, núm. 34

Gran Café de las SET PORTAS

Plaza d'Olózaga, 10 • Teléfono núm. 15

Legítima cervesa danesa

PILSNER

a Ptas. 0'75 la botella

Champagne MOET ET CHANDON en botellas de uq y mitj litro

Licors nacionals y extrangers, Marcas garantíes

Obra per inhalació dels agents antisèptichs, anti-catarrals y anti-asma.

ti-asmàtics que's desprenen mèntirs van desfent per la boca. Cu-

ran la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARRS,

RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

L'ESPERANSA

Companyia anònima de segurs a prima fixa

Capital social: 5.000.000 de pessetas

Consell d'Administració

President.....	Don Joseph Ciurana y Cabré
Vic-president.....	Don Pere Company y Molins
Administrador general.....	Don Bonifaci López Muñoz
Idem idem suplent.....	Don Pere Rius y Fàbregas
Vocals.....	Don Joan Rovira y Palau Don Vicens Piera y Brills Don Joseph M. Lorjurt y Barbany Don Felip Durán y Piqué Don Vicens Aldrofeu y Prats Don Edelmir Borrás y Lozano Don August Vidal y Parera Don Lluís Massó y Simó.
Gerent.....	
Secretari general.....	
Inspector general.....	

Direcció y oficinas: Rambla de Catalunya, 52

Delegat a la província de Tarragona: D. Emili Bessa, Real, 32.—A Reus y son partit: Srs. Massó y Ferrando

TALLERS
d'Arts Sumptuaries
DE
FÉLIX RIBAS

Carretera Castelló, TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.
Projectes y presupostos detallats de las obras que ho requereixen.**EmulsióNADAL**

Es la mellar y más agradable

Única que conté 80 per 100 d'oli de fetge de bacallà y glicerofosfats y hipofosfats de cals y de sosa.

Aprobada y recomenada pels Col·legis de Metges y Farmacèutics de Barcelona, mitjançant l'anàlisis dels Srs. Drs. Bonet, Catedràtics de Farmacia de Maria y Codina Länglin, de Barcelona.

Es aliment concentrat, medicament tònic, estipulant del desenvolupament, creixença d'osos y surtida de les dents. Necesària als nens, embrassades, veïls y persones débils; per les enfermetats convulsives, convalescència, diabets, tos, catarrus, tisísis, escròfules, raquitisme, linfatisme y dolors; aumenta la lllet y la vitalitat.

DE VENDAFarmaciacs y magatzems de drogas:
A Tarragona, Major, 14

Horas de classe.—PINTURA.—Classe pera noys: De set a dos quarts de nou del matí.

Classe pera senyoretas.—Dé dos quarts de dues a les tres de la tarda.

DIBUIX.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set a dos quarts de nou del vespre.

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigues de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bo, que resisteix tota prova al devall d'un canaló.

Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer mellor, apropòsit per regalos; causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastons, parassols de totas menes que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

Centre de suscripcions**SADURNI GINESTA**

RAMBLA DE SANT JOAN, 39, TARRAGONA

En aquest acreditat Centre que més anys compta d'existeixència a Tarragona en aquest ram, s'admeten suscripcions a totes les obres de **Literatura, Ciència y Arts** de les principals cases editorials d'Espanya ja sia per quaderns setmanals o a plàssos mensuals.SE SUSCRIU TAMBÉ A LA Biblioteca popular de L'Avenç y a la Ilustració Catalana
Ilustració Artística, Album Satón, Ilustració Espanola y Americana
La Moda Elegante ilustrada, Salon de la Moda
La Ultima Moda.
y a tota classe de Ilustracions, Periódichs y Revistas franceses, inglesas y alemanas.**La Confiança**

Establiment de queviures y dolços de

FRANCESCH BOVE
Carrer de l'Unió, 18 (CASA PALLEJÀ)
TARRAGONA

Gabinet y Clínica Dental

A. PONS ICART

ST. AGUSTI, NÚM. 21. PIS SEGON, TARRAGONA

Tractament especial de les malalties de les dents y genives.

Extracció de dents, caixals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplasters, emplomadures y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessses y dentadures de totes classes.

Aquest establiment compta ab los avensos més moderns y pràctichs que la ciència requereix pera la construcció y aplicació de tota classe de braguers y d'aparells ortopèdics.

Especialitat en lo braguer Articular Regulador Sistema Montserrat y ab lo tractament de les trencadures.

Grans existències en braguerets de goma pera la curació radical de les trenadures congènites y adquirides de l'infància y tot lo concernent a Cirurgia y a Ortopedia.

Casa recomenada per tots los seyors metges que han tingut ocasió de coneixela, tant per los gèneros de son catáleg com per los preus reduits.

PERE MONTSERRAT, Unió, 34.—TARRAGONA

ABONOS

químichs y minerals garantis per son més alt poder fertilitant, elaborant los complets especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS organo-químichs propis pera plantacions preparanlos també ab atenció a las necessitats de la planta y terra a què deuen destinarse.

Despullas, tercerilla, etz., grans lleums, etz.

COMISSIONS Y REPRESENTACIONS

QUINTANA Y TORRES

Carrer de Barcelona, 4.—TARRAGONA

Joan Ruiz y Porta
Procurador

Mendez-Núñez, 16, 2.º — TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona
SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Mendez Núñez, 6

Tarragona, trimestre.....	1'50 ptas.
Fora.....	1'50 →
Extranger.....	2'00 →
Número d'avuy.....	0'10 →

Anuncis a preus reduits

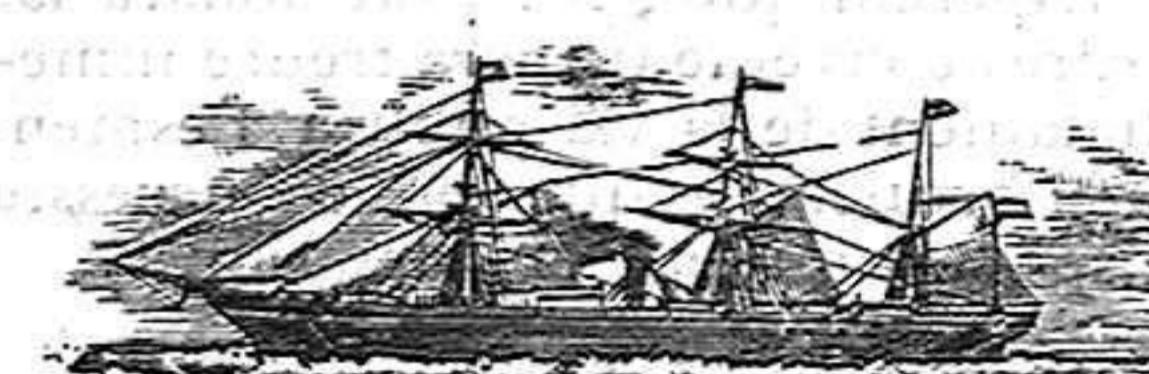
GTOI

Lo meller reconstituyent era combatre ab èxit totes las ma-lalties nerviosas.

DE VENDIDA**Farmacia Plana**al costat de l'antiga
CASA FIGUERAS

Real, 6.—TARRAGONA

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Completx assortit de medicació pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygues minero-medicinals
TARRAGONA

Serveys de la Companyia Transatlàntica

Línia de Cuba y Mèxic.—Lo dia 17 de Juny sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña, lo vapor **Alfonso XIII**, pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costa Rica y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.Línia de Nova-York, Cuba y Mèxic.—Lo dia 26 de Juny sortirà de Barcelona, lo 28 de Málaga y'l 29 de Cádiz, lo vapor **P. de Sarrià**, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juliol sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor **Buenos Aires**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetsit passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combinacions pera'l ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera qual port admetsit passatge y càrrega ab bitlets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Puerto Rico pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano, Trinitat, Guanta y Camaná ab trasbord a Curaçao.Línia de Filipinas.—Lo dia 18 de Juny sortirà de Barcelona, havent fet l'escala intermitja lo vapor **Isla de Luzon**, directament pera Génova, Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'Índia, Iava, Sumatra, China, Japó y Australia.Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Juliol sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor **E. M. Cristina**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.Línia de Canàries.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.Línia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Juliol sortirà de Barcelona, lo 26 de Cádiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Poo, ab escala a Casablanca y Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres. Pera més informes dirigir-se a son agent **D. EMILI BORRÀS**.Aquesta triple sigua de flors de taronger, de peixumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una-pesseta. A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de **A. Serra-Riera**. A la menuda: Farmacia del Centre-Tarragona.—Demanaig **AIGUA RAF SERRA**

26, COMTE DE RIUS, 26

Aigua naf SERRA